

קיב:

הגזל ומאכיל פרק עשירי בבא קמא

עין משפט
גז מוצה

מסורת הש"ס

(א) ואילו רב אשי הקדמון
הוא או סיומא דמריה כה רבי
יוסמן רב אשי אמר,
(ב) (פירוש) תמלא כדשי
עירובין טו, ובעשיי לנשל
ש: דריה מהי, (ג) רש"י
(ד) רש"י (ה) כפ"ה: מנחם
(ו) י"ש.

תורה אור השלם

1. ואם שור נגח והוא
מתמל שלש חדרות
בבבלי ולא ישמרו
דבריהם איש או אשה
השור יסקל וגם בבבלי
יוסקל: שמוה בא כט

הגהות הב"ח

(א) נ"י דלא קיימא ליה
חזקה כלי וזאת ה'
נחמק: (ב) שם לנכסיה
דאיכור קא טרם בוזי
ונחמק ותי לנכסיה
דאיכור דלמא לא נכסיה:

גליון הש"ס

נ"י הלכתא פקיה: פי'
נכית דף טו ע"כ נכשי'
ד"ה כל מפסד כ"ד ל"ע:
תוס' ר"ה ושלח לו ב'
ולא בא בב"י וכו'. פי'
לפי דף טו ע"כ תורה
וה"ה:

מוסף רש"י

תורה ב'ה. לטון מרת'
כח כח חזקה דמס'
ע"י (טו): כלומר טעמין
ומחשכ לנעם טעמו של
דבר (שורבין י"ו). לטון
מרת בקנקן כח (כ"ב)
מרת ל"ה חקיקתה,
מותר דיק ל' ופיר'
ולש"י י"ו. אדרבא.
שער פסק דין אכסיה ליה
שכל מקום שמתאם משלו
יקום ומתקן לו השער
(ב"ב דה).

שלא בפני בעל דין. והאי קטן כמאן דליתיה דמי: **שקף בעבדיו.**
ט(ל)שנא אחרתא שקף בעבדיו ואמר
שלקח עבדיו עמו שויסיעוהו. **שלי הן:** ונרסא. אס שלו
מצירו דלית ליה לנך מיתוק

שלא בפני בעל דין ולא והא קתני בין גדולים
בין קטנים חייבין א"ל הרי מחלוקת סומכוס
בצייד אמר איכפל כולי עלמא וקאי
כסומכוס לאפקוען לדידי אדהכי איגלגל
מילתא אתא וממא לקמיה דרבי אבהו אמר
לא שמינע לכו הא דרב יוסף בר חמא א"ר
אושעיא דאמר רב יוסף בר חמא אמר רבי
אושעיא "תינוק שתקף בעבדיו ויורד לתוך
שדה של חבירו ואמר שלי הוא אין אומרים
נמתין עד שיגדיל אלא מוציאין מידו מיד
ולכשיגדיל יביא עדים ונראה מי דמי התם
הוא דמפקינן מיניה דלא קיימא ליה
(א) אחזקה דאבהו אבל היכא דאית ליה חזקה
דאבהו לא אמר רב אשי א"ר שבתאי
מקבלין עדים שלא בפני בעל דין ו"תרי בה
ר' יוחנן וכי מקבלין עדים שלא בפני בעל
דין קיבלה מיניה ר' יוסי בר חנינא יבגן שהיה
הוא חולה או עדיו חולים או שהיו עדיו
מבקשין לילך למדינת הים ושלחו לו ולא בא
אמר רב יהודה אמר שמואל מקבלין עדים
שלא בפני בעל דין אמר רב עקיבא לרבי
מיפרשא לי מיניה דשמואל יבגן פתחו ליה
בדיניה ושלחו ליה ולא אתא אבל לא פתחו
ליה ברינא ימצא א"ל אנא לב"ד הגדול אוילנא
אי הכי כי פתחו ליה נמי ימצא א"ל לב"ד
הגדול אוילנא אמר רבינא כגון דנקט דיסקא
מבית דין הגדול אמר רב מקיימין את השמר
שלא בפני בעל דין ור' יוחנן אמר אין
מקיימין את השמר כדפסא בפני בעל דין
א"ל רב ששת לרבי יוסי בר אבהו אסברה
לך מעמיה דרבי יוחנן אמר קרא יהוהוד
בבעלי ולא ישמרו אמרה תורה יבא בעל
השור ויעמוד על שורו אמר רבא *הלכתא
מקיימין את השמר שלא בפני בעל דין ואפי'
עומד וצווח ואי אמר נקיטו לי זימנא עד
דמיתניא סהדי ומרענא ליה לשמרא

נכסינן ליה אי אתא אתא אי לא אתא
כתבינן פתיחא עוליה תשעין יומין תלתין קמאי לא נחתין לנכסיה
(ט) דאמר קא טרם בוזי ונחמק מציעאי נמי לא נחתין ליה לנכסיה דאמר
דלמא לא אשכח למיזף וקא טרם ומזבין בתראי נמי לא נחתין לנכסיה
דאמר לוקח גופיה קא טרם בוזי לא אתא כתבינן אדרבא אנוכסיה יוהני
מילי דאמר אתינא אבל אמר לא אתינא לאלתר כתבינן יוהני מילי במלוה
אבל בפקדון לאלתר כתבינן וכי כתבינן אנוכסיה אבל אנוכסיה לא
דלמא שמיט ואכיל להו מלוה למטללי וכי אתי ליה ומייתי סהדי
ומרע ליה לשמרא לא משכח מידי למיגבה ואי אית ליה מקרקעי למלוה
כתבינן *ולא היא אדרבא אנוכסיה לא כתבינן אף על גב דאית ליה
מקרקעי חיישינן שמא תכסיה וכי כתבינן אדרבא ימורעין ליה והני
מילי דמיקרב אבל מירחק לא ואי מירחק ואיכא קרובים אי נמי איכא
שיירתא דאולי ואתו התם משהינן ליה תריסר ירחי שחא עד דאולא
ואתיי שיירתא כי הא דרבינא שהא למר אחא תריסר ירחי שחא עד דאולא
ואתיי שיירתא מבי חוואי ולא היא התם איניש אלימא הוה אי הוה
מטיא אדרבא לדידה לא הוה אפשר לאפקוי מיניה אבל הכא לא
נצרינן ליה אלא *עד דאולא שליחא בתלתא בשבתא ואתא בארבעה
בשבתא ולחמשא בשבתא קאי בדיניה אמר רבינא *האי שלוחא דרבנן
מהימנינן ליה כבי תרי *הו"מ לשמרא אבל לפתיחא כיון דממונא קא מחסר
ליה ידקא בעי ליה למיתב ליה וזי לספרא לא אמר רבינא *היבנינן זימנא
אפומא דאיתתא ואפומא דשיכבי ולא אמרן אלא דליתיה במתא
אבל

אבל היכא דאית ליה חזקה דאבהתא ב'. משמע דהיינו אפי'
היה רבי ירמיה כמון חזקה דאבהתא ב' משמע דהיינו אפי'
מוחזק בשדה הכא רבי ירמיה לא היה מוחזק משמע דלא מלי
בכסי מידי אלא צמח דלית ליה חזקה מאבות אפילו היה רבי
ירמיה מוחזק בבית:

ושלחו לו ולא בא. אורי' דמשמע
דבעי שלחו לו * ולא בא
בכדי שהיו עדיו חולים או שהיו
מבקשין לילך למדינת הים מדלא
קאמר לו שלחו דקאמר או שהיו
עדיו חולים או שהיו כו' ומייתי
במקום משמע דבעי למימר או שלחו
דקאמר כגון דפתחו ליה בדיניה
ושלחו ליה ולא אתא משמע דמשום
האי מילתא למדינה שלחו לו ולא
אתא מקבלין עדים שלא בפני בעל
דין ויש לדחות דשמינא התם דפתחו
ליה בדיניה ודין גדול הוא זה (ו) ויש
ספרים שכתבו כהן או שלחו אחריו
ולא בא (ו) ויש בספרים יסורים ונפתי
ר"מ ובספר יצן מנאם כמון ושלחו לו:
מצא טעין כ"ד הגדול קאוינא
כו'. פירס כה"ג ומי נתבע
לשמתמונה בכדי והיה נראה לומר
דדוקא נתבע יכול לפטור עצמו
בכך אבל לא מוצע דלתיכ כל אדם
יחמר לחבירו או מן לי מנה או כל
עמי לב"ד הגדול אבל נראה לר"מ
ד"ש מוצע דהשכח נתבע שגראה
עושה ערמה כדי לפטור עצמו ממה
שזה מוצעו מלי למימר הכי כ"ש
מוצע שמתחילה מוצע כן ואין נראה
כמערים ועוד דלפילו ליה דעבד
לו לאש מלוה מלי למימר לב"ד
הגדול קאלינא כ"ש מלוה ואע"ג
דאמר בפרק זה בורר (סנהדרין דף
לא: ושם) אמר אחימא הלכתא כופין
אמו והולך עמו למקום הועד ומסקין
דהני מיני מלוה אבל ליה עבד לאש
מלוה ולא מיל נלך למקום הועד
בית הועד ללו היינו כ"ד הגדול
דכית הועד היינו מקום כ"ד קבוע
אבל כ"ד הגדול ממנו בחכמה
והילכתא אפילו ליה מלי למימר לב"ד
הגדול קאלינא אבל לבית הועד לא
מלי אמר אלא כופין אמו ודין בעירו:
מקיימין את השמר שלא בפני
בעל דין. פי' בקונת'
אס עדיו מבקשין לילך למדינת הים
ואין נראה לר"י דל"כ אמאי נקט
קיום השמר הא קבלת עדים אמר
נמי לעיל דכסה"ג מקבלין שלא בפני
בעל דין ונראה לר"י דכלל ענין
קאמר דמקיימין דקיום שטר דרבנן
ועדים החתומים על השטר כמי
שחוקקו עדותן כ"ד דמי ואין לר"ך
קיום ומדרבנן הוא דלר"ך הלך
מקיימין שלא בפני בעל דין ורבי
יוסמן דאמר אין מקיימין סבר דלא
פלוג רבנן בין קיום שטרות לקבלת
עדות והא דקאמר בארבעה לך טעמא
ד' יוסמן ה"ק דלפילו בקיום שטרות
אית ליה לר' יוסמן יבא בעל השור
ויעמוד על שורו ומייה רב נמי אית
ליה בעלמא יבא בעל השור כו':
עד דאולא ש"ח בהלכתא בשבתא.
דמסתמא כשיי דנחו:

דקבעי *מיתב וזוהי *פתיחא.
כשקורעין אותה משלם
הוא שטר הקופר:
ומר

